

Kathrine Marie Erenskjolds 1. maj-tale

Taler

Kathrine Marie Erenskjold
Næstforperson i Radiograf Råder

Dato

1. maj 2026

Sted

Kongens Have, Odense

1 Kære alle jer. Glædelig 1. maj. Hvor er det godt at se jer.

Først vil jeg sige TAK til jer der har været patienter i sundhedsvæsenet og svaret på den Landsdækkende Undersøgelse af Patientoplevelse 2025 - for her scorer radiologien helt i top.

Og radiologien er det speciale, hvor der arbejder flest radiografer.

10 Og du tænker måske – har jeg mødt en radiograf? Og JA det har du højest sandsynligt!

Måske da du brækkede armen eller hvis du har fået lavet en scanning.

15 Da jeg var barn, var jeg på sommerferie i Vissenbjerg. Dejlig by her på Fyn hvor der bor 3.251 mennesker.

Og ved I hvad - der bor faktisk flere mennesker i Vissenbjerg, end der er radiografer ansat i regionerne.

20 Vi er nemlig omkring 2.550 radiografer ansat i regionerne på landsplan.

En hel faggruppe... mindre end en lille dansk by.

25 Men forskellen er: At vi ikke bor samlet ét sted.

Vi er spredt ud over hele landet. Men vi forbindes med vores fag – og vi forbindes også med f.eks. Grønland og Færøerne, hvor vi bidrager med fjernskanninger.

30

Det er sammenhold.

Selvom jeg godt ved, hvor man skal finde Vissenbjerg på et landkort, så ved jeg, at andre måske ikke kender den fynske geografi til punkt og prikke.

35

Og ligesom Vissenbjerg for nogen kan være svær af finde, virker det også som om, det kan være svært at finde radiograferne på landkortet.

40

MEN det er på tide, at der sættes en stor knappenål lige der, hvor radiograferne er!

Jeg har hørt folk fra den tidligere regering sige, at der er blevet givet til velfærdssamfundet i den seneste periode..

45

Det er fantastisk, at der er blevet givet til velfærden!

Men hvad definerer velfærdssamfundet? Når det ikke er alle i velfærdssamfundet, der bliver snakket om.

50

Og jeg må også være ærlig og sige: at det nogle gange har udfordret solidariteten.

For når nogle bliver løftet - og andre bliver **undereksponeret** af regeringen.

Så begynder fællesskabet at slå sprækker.

55

Og det må vi ikke acceptere.

For vi er **ikke** hinandens konkurrenter.

60

Vi er hinandens forudsætning.

Og det skal ikke kun være når stjernerne ”står rigtigt”, at vi bliver eksponeret eller dukker op på landkortet. Vi fortjener ligesom mange andre faggrupper at blive værdsat.

65

Bare fordi vi ikke fylder meget, skal vi stadig huske på, at vi tilsammen er en vigtig brik i det puslespil, der får sundhedsvæsenet til at hænge sammen.

70 Vi tager ikke bare billeder – vi stiller skarpt på det, andre ikke ser.

Vi er mange gange nogle af de første, du møder på et hospital.

Vi gør det usynlige synligt.

75

Vi er der, når diagnosen skal stilles.

Når patienten er utryg.

Når noget skal gøres synligt, før nogen kan handle.

80 For selvom vi står med et stort ansvar, og selvom vi arbejder med avanceret teknologi,

og selvom vi er en afgørende del af vejen gennem sundhedsvæsenet, så har vi også brug for, at andre ser os på landkortet.

85 Og nu hvor jeg har snakket om den faglighed, jeg er stolt af at repræsentere, så har jeg forhåbentligt sat radiografen på dit ”landkort”.

For som radiografer står vi midt i sundhedsvæsenet.

90 Men vi står aldrig alene.

For hver dag samarbejder vi med andre faggrupper, der tilsammen får sundhedsvæsenet til at hænge sammen.

95 Det er fællesskab og sammenhold i praksis.

Vi er en del af det store tandhjul, man ikke kan undvære.

Vi er der, når noget er på spil.

100

Et næsten uundgåeligt stop i patienternes rejse – når der skal findes svar, stilles diagnoser og udføres strålebehandling.

Men det vigtigste er nemlig, at vi ikke står der alene.

105

For sundhedsvæsenet fungerer ikke på enkeltpersoner.

Det fungerer, fordi vi samarbejder.

110

Fordi vi kommunikerer og koordinerer - på tværs af fag.

Og vi er kun stærke, fordi vi er en del af noget større.

115 Jeg mærker det selv, når jeg er ude og besøge hospitalerne. Sidst var det en fra anæstesen, der talte om, hvor godt et samarbejde der var med radiograferne. Og bagefter snakkede radiografen om den elektriker, der lige havde fikset en installation, og så kom sygeplejersken forbi med noget smertestillende til en patient.

120

Altså Tandhjulet drejer rundt!

Det hele hænger sammen – og der er sammenhold på tværs.

125 Det er også det, der giver mening, når vi går på arbejde.

At vi ikke bare løser en opgave, men er en del af noget større, der skaber en forskel for mennesker.

130 At vi sammen er en del af det maskineri, der får hele det hele til at køre rundt.

Sidste år stod jeg her og holdt tale nede i teltet dernede.

135

Og jeg kan tydeligt huske, at jeg sagde til mig selv: "Jeg taler ikke om verdenssituationen".

140 Men her et år senere må jeg bare konstatere: Det er svært ikke at tale om verden lige nu.

For vi bliver hver dag eksponeret for krig, uro og en virkelighed, der kan føles tung.

145 Og mange gange kan det godt se mørkt ud.

Men - lige her i dag - der skinner solen.

150 Og midt i alt det, der kan føles tungt - så sker der også noget andet.

For rundt omkring ser vi mennesker der samles.

Demonstrationer, der springer ud i flor.

155

Fællesskaber, der vokser frem.

Mennesker, der kæmper for fred.

For klimaet.

160 Ja f.eks. også lærlingeoprøret – og en masse andre aktivistiske handlinger der blomstrer op.

Og det giver håb.

165 For det minder os om noget vigtigt:

At specielt når verden føles usikker.. så er der brug for et stærkt fællesskab.

170 Vi har brug for at se hinanden - for at kæmpe om noget **sammen** og vide, at man ikke står alene.

Og det gælder også hos os.

175 Når vilkårene er urimelige, når presset bliver for stort og når vi kæmper for bedre løn og arbejdsvilkår, så er det fællesskabet, der gør forskellen.

For vi når længere - når vi står sammen.

180

Vi er nået langt.

Men vi er ikke i mål. Og 1. maj handler netop om det.

185 Om alle de rettigheder, vi har i dag – fordi nogen stod sammen og havde tid til

sammenhold.

Og derfor kalder fremtiden også på os.

190

Når jeg siger, jeg er radiograf, hører jeg tit sætningen ”Ej I er så langt fremme med kunstig intelligens” og at det må være spændende at være i et fag med så meget udvikling.

195 Og jo det er spændende! Men udover at være dygtige til det tekniske, så er radiografer også 50% humanister!

Og vi gør vores for at vise, at omsorg også er en vigtig del af arbejdet.

200 For i mødet med patienterne er vi ikke bare teknikere.

Vi er mennesker, der møder mennesker. Og mennesker har brug for mennesker.

205 En stærk faglighed skaber lysten til at møde op hver dag og tage ansvar for andre mennesker.

En stærk faglighed kræver viden og en god uddannelse for at skabe fundament for god kvalitet.

210

For kvalitet er ikke en luksus: Det er en nødvendighed.

Vi skal have god diagnostik.

215 Vi kan ikke presse kvaliteten ud af sundhedsvæsenet og samtidig forvente tryghed og patientsikkerhed.

For når kvaliteten falder - så er det patienterne, der betaler prisen.

220 Og det er ikke et ansvar, vi kan stå med alene.

For det billede, vi tager, er ikke bare et billede.

Det er grundlaget for en diagnose.

For en behandling.

Det er grundlaget for livsvigtige beslutninger.

230

På plakaten står der ”tid til sammenhold”, men udover tid til sammenhold så er det vigtigt at:

235

Der er tid til vores arbejde.

Tid til hinanden.

Som radiografer ved vi, hvad tid betyder.

240

For vi møder mennesker, når de er sårbare.

Når de ikke ved, hvad der venter.

245

Tid kan være forskellen på at opdage noget i tide.

Tid kan være forskellen på tryghed og utryghed.

250

Og tid eller manglen derpå kan være forskellen på, om vi har mulighed for at være de mennesker, vi gerne vil være i vores arbejde og i vores fritid.

Og bliver du mere presset på tid – så kan det ende med, at du har mindre tid.

For eksempel når vi skal tage røntgen af børn.

255

Så ved vi godt – at det kræver ro og tålmodighed.

Det kræver, at man tager sig tid til at skabe tryghed. Og ved at bruge den tid, der er behov for, er resultatet, at undersøgelsen ofte ikke skal laves om.

260

Det er ikke noget specielt banebrydende, men en forudsætning.

Der skal være et overskud, for at der er tid til sammenhold.

Og det kræver en form for fleksibilitet - og det er ikke kun i forhold til tid:

Der skal arbejdes med de rammer vores arbejdsliv er i. De livssituationer og livsfaser vi har. Om du er neurodivergent eller neurotypisk, har du masser at bidrage med.

Her hjælper bevidsthed og struktur, rummeligheden og sammenholdet på tværs af fag, forskelle og perspektiver.

275 Vi er ikke ens. Og det skal vi heller ikke være. Små grupper har en styrke. Men små grupper har også brug for større grupper en gang i mellem. Vi bidrager alle til fællesskabet. Men det er også fællesskabet, der skal gribe hinanden.

Og jeg er sikker på at en øget indsats her kan hjælpe - specielt nu, hvor vores pensionsalder stiger og stiger.

For det bidrager til noget større.

Det handler om, at når vi selv bliver syge, så kan vi få den rette behandling – hurtigt og trygt.

At vi kan sende vores børn i SFO og vide, at der er dygtige pædagoger, der passer på dem.

290 At vi kan stole på, at mureren bygger et solidt murværk.

Det handler om tillid til hinanden, til vores faglighed, og til det fællesskab, vi er en del af.

295 Tillid til at vi giver noget tilbage og tillid til, at vi kan yde vores arbejde 100%, men at det også er okay at være på 80, 60 eller 20% i nogle perioder.

Og det er derfor, sammenhold betyder noget.

300 For uden det - så er der ikke noget, der hænger sammen.

Men med det - så skaber vi tryghed for hinanden.

305 Og derfor at det vigtigt at vi har dage som i dag, hvor vi bruger tiden sammen.

På **fællesskabet**.

På **sammenholdet**.

310

For i en verden, hvor alting går stærkere, priserne stiger, hvor nyhederne aldrig stopper, så er det vigtigere end nogensinde før, at vi tager os tid til at stå sammen.

315 Der er mange ting, vi stadig kæmper med.

Og mange ting, vi ikke skal finde os i.

320 For vi lever i en tid, hvor det nogle gange kan føles, som om omsorg ikke betaler sig.

Men vi ved bedre.

325 For uden omsorg.. og uden tid til hinanden.. så falder det hele sammen.

Og jeg ved at os, der er samlet her i dag, er passioneret om vores fag!

Og elsker vores arbejde.

330 Derfor ved vi også, at vi kan komme længere.

Ikke alene - men sammen.

335 Det er derfor, vi samles 1. maj.

For at tage os tid, **til sammenhold**.

For sammenhold handler ikke kun om at stå **skulder ved skulder**.

340 Det handler om at stå op for hinanden.

Og insistere på, at værdien af vores arbejde - bliver set, anerkendt – og **honoreret**.

345

Og huske at vi ikke står alene, men med et fællesskab, der kæmper med.

Glædelig 1. maj, Glædelig Storebededag.

350

Kilde

Manuskript modtaget fra taler og udgivet af Danske Taler med tilladelse fra taler

355

Kildetype

Digitalt manuskript

Tags

1. maj-tale

360

URI

<https://www.dansketaler.dk/tale/kathrine-marie-erenskjolds-1-maj-tale>

365

370

375

380